

תיאורי מקרה וסטטיסטיקה

קוראים יקרים,

ולבחון סטודנטים לפיזיותרפיה. הפגישות הובילו ליצירת דפי קשר בין המעוניינים בנושא, והחלטות אופרטיביות כיצד לפתח את הקשרים החדשים שנוצרו על מנת לקדם את הנושא המשותף למשתתפים. אין לי ספק, שכוחו הרב של ארגון הפיזיותרפיה האמריקאי נובע במידה רבה מהיוזמות של הפיזיותרפיסטים מן השורה וביכולת שלהם ליצור קבוצות עבודה שיקדמו הן את עצמם והן את המקצוע.

בחודש הבא עלינו לטובה, (13-14 במאי) יתקיים במלון דן פנורמה בתל אביב הכנס השנתי של העמותה לקידום הפיזיותרפיה. הנהלת העמותה יחד עם המתנדבים הרבים העוסקים בשליחות הציבור, כבר הוכיחו לנו בעבר את יכולתם בארגון כנס ברמה המקצועית הגבוהה ביותר. זו ההזדמנות של כולנו להתעדכן בנעשה בעולם מבחינה מקצועית, אך לא פחות חשוב, זו ההזדמנות שלנו לרישות. לפגוש בעמיתים למקצוע עם עניין משותף, לחלוק מהידע והניסיון שלנו על מנת לקדם עצמנו מקצועית גם כיחידים וגם ככלל.

ובאשר לתוכנו של כתב העת הנוכחי. בגיליון הקודם צפיתי כי מערכת העיתון תזכה לביקורת בהקשר למאמרו של מר אלון רבין אשר הציג עקרונות בסיסיים החיוניים להבנת התהליך האבחנתי. אך כידוע הנבואה ניתנה רק לשוטים. לא רק שלא הגיעו למערכת מכתבי ביקורת, אלא שהמאמר שימש כגירוי לדיון מעניין שאת תחילתו אנו מציגים בגיליון זה באמצעות מכתב תגובה של מר ישראל זבולון ומכתב תשובה לתגובה של מר אלון רבין. כיוון שהנושא לא תם, המשכו יהיה במושב מיוחד בכנס. מובטח כי יהיה מעניין ומעשיר.

בכתב העת הפעם גם מדור חדש: "רואים עולם". מעתה נפרסם (לאחר קבלת רשות הכותבים) תרגום בעברית של תקצירי מאמרים אשר הופיעו בספרות העולמית. הפעם בחרנו במאמרים שנכתבו על ידי חוקרים מישראל. אבל נשמח מאוד אם תמליצו על מאמרים שאתם חושבים כי יעניינו ציבור נרחב. נעשה מאמץ לקבל רשות המחברים לתרגם תקצירים גם של כותבים מחו"ל. קריאה מהנה.

בברכה,
יוכבד (יוכי) לויפר
עורכת ראשית

לפני כחודשיים השתתפתי בכנס החורף של ארגון הפיזיותרפיה האמריקאי (Section Meeting, 2009 Combined) שנערך בעיר ההימורים, לאס וגאס. לצערי לא זכיתי במיליון דולר (קורה!), אבל לעומת זאת זכיתי בחוויה מרתקת. ארגון הפיזיותרפיה בארה"ב מקיים מדי שנה שני כנסים רבי משתתפים. האחד (בקיץ) מאורגן על ידי ארגון הפיזיותרפיה (American Physical Therapy Association), ומתמקד, בדומה למרבית הכנסים המקצועיים בעולם, בהצגת חזית המחקר באמצעות הרצאות קצרות ופוסטרים. כנס החורף, לעומת זאת, מאורגן ומנוהל על ידי 18 קבוצות העניין הפועלות במסגרת הארגון. מטרתו, מעבר להצגת פועלם של קבוצות העניין, היא ליצור במה להדברות מקצועית לצורך קידום מעמד הפיזיותרפיה, רמת השירות המקצועי/קליני, החינוך והמחקר. הכנס נפתח בפגישת מליאה בה נכחו מרבית המשתתפים בכנס, דהיינו 8,400 איש, כדי לחלוק כבוד למאות הפיזיותרפיסטים אשר עלו לבמה כדי לקבל תעודת הסמכה כמומחים באחד משמונה תחומי התמחות המוכרים בארה"ב (אורתופדיה, אלקטרו-פיזיולוגיה קלינית, בריאות האישה, גריאטריה, לב-ריאה, נירולוגיה, פדיאטריה וספורט). בשלושת ימי הכנס היו מספר מצומצם של הרצאות קצרות להצגת תוצאות מחקרים בתחומים שונים במקצוע. אך עיקר הפעילות בכנס התמקדה בפגישות של קבוצות העניין ובסדנאות במגוון תחומים. כל אחת מקבוצות העניין יצרה מסגרות בהם פיזיותרפיסטים מרחבי ארה"ב יכלו להיפגש בסדנאות פורמאליות, בפגישות עבודה ובהקשרים פחות רשמיים ויותר חברתיים. אין ספק כי מילת המפתח בכנס זה היא רישות (networking). דהיינו, יצירת ופיתוח קשרים עם פיזיותרפיסטים בעלי עניין מקצועי משותף במטרה לפתח את תחום עניינם. כך לדוגמה, מתוך קבוצת העניין בחינוך והכשרה התארגנה לראשונה קבוצה של פיזיותרפיסטים המעוניינים לפתח את נושא ההתנדבות המקצועית באזורי מצוקה (שרות פרו-בונו בדומה למקובל במשפטים). קבוצה אחרת התארגנה על מנת לבחון דרכים לשימוש בשחקנים על מנת להכשיר